

RINKEBY STADSDELSFÖRVALTNING KISTA STADSDELSFÖRVALTNING

TJÄNSTEUTLÅTANDE
DNR 004-127-2007
SID 1 (10)
2007-04-17
SDN 2007-04-26

Handläggare: Krisztina Buki
Telefon: 08 508 01 600

Till
Rinkeby-Kista stadsdelsnämnd

Från socialbidrag till arbete

Remiss från kommunstyrelsen

Förslag till beslut

Tjänsteutlåtandet utgör svar på remissen.

Olle Johnselius
stadsdelsdirektör

Susanne Tengberg
avdelningschef
Kista SDF

Ulrika Axelsson
avdelningschef
Kista SDF

Sakir Demirel
socialchef
Rinkeby SDF

Sammanfattning

Utredningen ”Från socialbidrag till Arbete”, har skickats ut på remiss till flera instanser inom Stockholms stad för synpunkter, däribland Rinkeby-Kista stadsdelsnämnd.

Utredningens övergripande uppdrag har varit att göra en översyn av de insatser som samhället erbjuder personer i arbetsför ålder som är beroende av socialtjänstens ekonomiska bistånd. Utredningens utgångspunkt är att den statliga nationella arbetsmarknadspolitiken ska omfatta alla människor som söker arbete och att kommunernas roll inom arbetsmarknadspolitiken tonas ner

Förvaltningarna välkomnar förslaget i stort och anser att de flesta förändringar som utredningen föreslår är bra. Emellertid inskränker utredningens förslag, att kommunala aktiveringsinsatser inom arbetsmarknadsområdet ska minska, kommunernas möjligheter att arbeta med bidragssökande. Vidare är förvaltningarna tveksamma till om förslaget om förvävsstimulans får den effekt som avses i utredningen. Incitamentet kan istället bidra till en inläsningseffekt.

Ärendets beredning

Ärendet har handlagts inom staben för Individ och familj inom Kista stadsdelsförvaltning, i samverkan med verksamheterna för ekonomiskt bistånd och arbetsmarknad inom stadsdelsförvaltningarna Rinkeby och Kista.

Remissinstanser

Staten har remitterat utredningen till kommunstyrelsen som i sin tur har sänt ärendet på remiss till stadsdelsnämnderna; Rinkeby-Kista, Bromma, Hägersten-Liljeholmen, Kungsholmen, Spånga-Tensta, Skärholmen samt till socialtjänstnämnden och stadsledningskontoret.

Bakgrund

Vid regeringssammanträdet den 3 februari 2005 fick utredningen regeringens uppdrag att göra en översyn av de insatser som samhället erbjuder personer i arbetsför ålder som är beroende av socialtjänstens ekonomiska bistånd och som med hjälp av olika insatser bedöms kunna få ett arbete.

Utredningen har vidare haft som uppgift att föreslå åtgärder som underlättar övergången från bidragsberoende till försörjning genom eget arbete. Bland annat har betydelsen av försörjningsstödet konstruktion analyserats.

I betänkandet har utredningen tagit hänsyn till att personer som är beroende av socialtjänstens ekonomiska bistånd står olika långt ifrån arbetsmarknaden och därmed har varierande behov av insatser. För yngre personer har utbildningsinsatser eller andra etableringsvägar särskilt beaktats och för utrikes födda de särskilda behov av insatser dessa personer har. Det har också varit utredningens uppgift att kartlägga och analysera de kommunala aktiveringsprogrammets målgrupper, innehåll och resultat.

Betänkandet "Från socialbidrag till Arbete" i sin helhet finns att läsa på <http://www.regeringen.se>

Remissen i sammanfattning och förvaltningarnas synpunkter

Utredningen "Från socialbidrag till arbete" är omfattande och belyser väl socialbidrags- och arbetsmarknadsfrågorna såväl i Sverige som internationellt. Utredningens olika förslag riktar sig till det stora flertalet som idag uppstår ekonomiskt bistånd på grund av arbetsmarknadsskäl. Merparten av de föreslagna förändringarna är bra och materialet ger ett värdefullt underlag till fortsatt arbete med nya reformer, förtydliganden i lagstiftning och vidareutveckling av arbetssätt och samverkan.

Utredningen lyfter dock inte i tillräcklig utsträckning fram studiefinansierings- och vuxenutbildningssystemet och dess betydelse för att komma från socialbidrag till arbete. Förvaltningarnas erfarenhet är att vuxenutbildningen är ett viktigt medel för många lågutbildade att komma närmare arbetsmarknaden och bryta bidragsberoendet.

Utredningens förslag i övrigt kommenteras nedan. Utredningens förslag redovisas i punktform. Därunder lämnar förvaltningarna sina synpunkter.

Ett gemensamt mål – höjd sysselsättningsgrad och förtydligande av roller

- För att underlätta inträdet på arbetsmarknaden för personer som är beroende av ekonomiskt bistånd är det viktigt att samtliga aktörer på lokal nivå har samma övergripande mål för sina insatser. Att höja sysselsättningen har länge varit ett viktigt politiskt mål och utredningen anser att detta även bör komma till uttryck på myndighetsnivå. Utredningen föreslår därför att ett nytt övergripande gemensamt mål införs i regleringsbrevet för AMS (arbetsmarknadsstyrelsen) och Försäkringskassan. Målet ska vara att höja sysselsättningsgraden för samtliga i arbetsför ålder.

Förvaltningarna välkomnar förslaget i syfte att olika myndigheters insatser inte ska vara kontraproduktiva. Idag arbetar myndigheter med sina halveringsmål, vilket gör att den enskilde kan falla mellan stolarna och till sist hamnar ansvaret nästan alltid på kommunen som är det yttersta skydds nätet.

Förändringar inom arbetsmarknadspolitiken

- Utredningen föreslår att tio procent av Arbetsmarknadsverkets anslag 22:3 *Köp av arbetsmarknadsutbildning och övriga kostnader*, ska avsättas till att upphandla tjänster från externa leverantörer för arbetssökande med svag förankring på arbetsmarknaden. Exempel på externa leverantörer kan vara bemanningsföretag, utbildningsföretag, organisationer eller sociala arbetskooperativ. Fördelarna med denna förändring kan exempelvis vara att externa leverantörer inte behöver ta hänsyn till myndighetsrollen, som ibland kan begränsa arbetsförmedlarnas kreativitet. Utredningen föreslår också att en ny yrkesroll införs på Arbetsförmedlingen – ”jobbagent” – vars uppdrag blir att fokusera på arbetsgivar-kontakter och näringslivsorganisationer.

De nya förslagen om arbetsmarknadsåtgärder som ska rikta sig till de arbetslösa med försörjningsstöd, välkomnas. Förvaltningarnas erfarenhet är att Arbetsförmedlingen inte erbjuder tillräckliga insatser för målgruppen. Fortfarande nekas t.ex. många SFI-studerande inskrivning på förmedlingen, med hänvisning till att de inte kan svenska språket tillräckligt bra. Personer med funktionshinder får inte OSA – anställning, trygghetsanställning eller lönebidrag då Arbetsförmedlingen inte anser sig ha ekonomiska resurser för dessa åtgärder.

Förslag som innebär att delar av Arbetsförmedlingens kärnverksamhet läggs ut på entreprenad är en betydande förändring. Bemanningsföretag och privata arbetsförmedlingar kan vara bra komplement till den statliga arbetsförmedlingen, speciellt i områden med hög arbetslöshet. Däremot anser förvaltningarna, att personer med funktionsnedsättning, flyktingar, arbetssökande som inte har för marknaden anpassad utbildning/erfarenhet och personer som varit långtidssjuka, behöver mer av det stöd som arbetsförmedlingen kan erbjuda i form av arbetsmarknadsutbildningar och andra insatser. Tillsättandet av så kallade Jobbagenter, skulle kunna gynna flera målgrupper med svag förankring på arbetsmarknaden. Dessa människor behöver ofta ha mer individuellt stöd och hjälp för att gå från bidrag till arbete.

När det gäller bemanningsföretag och privata arbetsförmedlingar är det viktigt att förtydliga vilka skyldigheter de har för samverkan med arbetslöshetskassan, socialtjänsten, försäkringskassan och övriga aktörer. Samverkan med andra myndigheter är lagstadgad för den statliga arbetsförmedlingen. Frågor som behöver lösas är exempelvis hur sekretesskyddet utformas för personer som vänder sig till en privat förmedling och hur dokumentation och statistikföring ska skötas så att det blir tillförlitligt och jämförbart med statliga förmedlingar?

Det finns idag flera privata arbetsförmedlingar och deras erfarenheter och resultat skulle kunna användas som underlag för fortsatt diskussion. Som det också påpekas i utredningen är det viktigt att entreprenad drivna verksamheter utvärderas kontinuerligt i förhållande till den statliga arbetsförmedlingen.

Då bland annat bemanningsföretag anses ha en funktion att fylla för personer som håller på att etablera sig på arbetsmarknaden, vore det bra om dessa företag får incitament för att jobba med långsiktiga lösningar. Detta kunde erbjudas genom en tudelad ersättning; en del när personen har fått ett jobb och resterande ersättning efter några månader under förutsättning att personen har kunnat behålla jobbet.

Rehabilitering genom arbete i sociala företag

- Utredningen föreslår att de arbetsmarknadspolitiska insatserna utvecklingsanställning och trygghetsanställning i högre grad bör riktas mot sociala arbetskooperativ. Sociala företag kan i många fall erbjuda arbetslivsinriktad rehabilitering till personer som idag står utanför arbetslivet.

Arbetsförmedlingarna föreslås få i uppdrag att i samverkan med lokala kooperativa utvecklingscentrumen (LKU) och kommunala företrädare inventera vilka sociala företag som finns lokalt samt utveckla metoder och rutiner för den lokala matchningen av utvecklings- och trygghetsanställningar i sociala arbetskooperativ. I syfte att ytterligare stimulera tillkomsten av fler sociala arbetskooperativ, föreslås att det anordnarbidrag som lämnas som ekonomisk stöd vid

utvecklingsanställning och trygghetsanställning i vissa fall ska kunna uppgå till 300 kronor per dag och anställd.

Förvaltningarna anser att företagsformen kan vara ett bra alternativ för bl.a. personer med funktionshinder, utrikes födda kvinnor och män med svag förankring på arbetsmarkanden. Det behövs mer kunskap hos dem som jobbar med arbetssökande, om hur kooperativ kan bildas och fungera och vilket stöd de som driver kooperativ behöver få. Även om ett socialt arbetskooperativ inte drivs med vinstsyfte, måste affärsverksamheten ändå bära ett antal kostnader; lokalhyra, material etc. Detta kan inte heller möjliggöras utan ekonomiskt stöd från samhället. Medel borde också avsättas till att utbilda personal inom kommunen och Arbetsförmedlingen för att utveckla samverkan med dem som är intresserade av att starta kooperativ.

Bedömning av arbetssökandes kompetens

- Bland dem som idag är beroende av ekonomiskt bistånd finns många utrikes födda och unga som har begränsad erfarenhet av svenskt arbetsliv. Deras formella kompetens är antingen ofullständig eller svår att översätta till svenska förhållanden. Kommunerna och arbetsförmedlingarna är ofta oense om huruvida personer med ekonomiskt bistånd står till arbetsmarknadens förfogande eller inte.

För att en persons arbetsförmåga ska kunna bli relevant bedömd i ett tidigt skede föreslår utredningen att nyutbildade arbetssökande som varit inskrivna på Arbetsförmedlingen minst två månader ska erbjudas validering. Förändringen föreslår man reglera i förordningen (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program.

Förvaltningen anser att framtagandet av bedömningsinstrument är ett viktigt utvecklingsområde inom både Arbetsförmedlingen och socialtjänsten och ser framemot att det nya förslaget träder i kraft.

Samverkan kring rehabilitering

Förbättra möjligheter till finansiell samordning

- När en person har flera problembilder och när behoven är sammansatta, diffusa och svåra att klassificera krävs en samlad insats från flera myndigheter. Utredningen föreslås att tio procent av de budgeterade kostnaderna för sjukpenning ska kunna användas för finansiell samverkan, istället för som idag fem procent. I dag krävs att arbetsförmedling, försäkringskassa, kommun och landsting är överens om att samordna de ekonomiska resurserna inom en fastlagd finansiell samordning. Utredningen föreslår att det ska vara möjligt för färre parter än fyra att komma överens om en finansiell samordning. Orsaken är att inte en myndighet ska kunna förhindra en samverkan som övriga aktörer är intresserade av. Den finansiella samordningen bör, enligt utredningen kunna lägga grunden för nytänkande och för nya former av välfärdstjänster på lokal nivå. Försäkringskassan

föreslås få i uppdrag att följa upp och stödja utvecklingen av den finansiella samordningen

Förvaltningarna ställer sig bakom utredningens förslag att mer medel, tio procent, avsätts för samverkan och att finansiell samverkan ska kunna uppnås med färre parter än fyra. Det är viktigt med lokal anpassning eftersom behoven kan se olika ut i olika kommuner. Idag är det diffust var ansvaret ligger, hur finansiell samverkan praktiskt kan genomföras och vem som har mandat att fatta beslutet. Samverkansstrukturerna måste därför förtydligas så att målgruppen synliggörs och att rundgången bryts. Det behövs mer kunskaper hos alla myndigheter om finansiell samverkan samt stöd för att lösa eventuella byråkratiska hinder. Det är därför positivt med förslaget att pengar ska avsättas för utbildning.

Förbättrad rehabilitering för personer med ekonomiskt bistånd

- Behovet av rehabiliteringsinsatser för personer som är beroende av ekonomiskt bistånd är idag eftersatt, vilket riskerar att bidra till att människor hamnar i ett mer eller mindre permanent utanförskap. Många gånger döljer sig en diffus ohälsa bakom bidragsberoende. Försäkringskassan har kunskaper när det handlar om att utreda en persons behov av rehabilitering och denna kompetens bör komma socialtjänsten till del. Utredningen förslår därför att det införs en ny bestämmelse i 22 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring som tydliggör att Försäkringskassan senast efter fyra veckor efter det att en remiss inkommit från socialtjänsten ska inleda en rehabiliteringsutredning. Remissförfarandet föreslås kräva medgivande från den enskilde.

Försäkringskassan föreslås få i uppdrag att tillsammans med arbetsförmedlingen, kommunerna och primärvården ta fram en struktur för samarbetet kring personer som saknar sjukpenninggrundande inkomst. I utredningen föreslås 160 miljoner kronor avsättas för detta uppdrag.

Förvaltningarna instämmer i att behovet av rehabiliteringsinsatser för personer som är beroende av ekonomiskt bistånd idag är eftersatt, vilket riskerar att bidra till att människor hamnar i ett mer eller mindre permanent utanförskap. Många gånger döljer sig en diffus ohälsa bakom bidragsberoendet. Förslaget att Försäkringskassans kompetens att utreda en persons behov av rehabilitering bör komma socialtjänsten till del välkomnas.

Sjukskrivna som är 0-klassade faller idag mellan stolarna och ansvaret ligger helt på kommunen. De föreslagna förändringarna i lagen, skulle ge de enskilda större möjligheter att få hjälp med att återgå till arbetslivet. En målgrupp som hamnar i kläm, är de som av Försäkringskassan fått beslut om förtidspension, men som inte beviljas ersättning exempelvis på grund av att skadan uppkommit i hemlandet. Denna grupp bör istället för som det är idag då de hänvisas till att uppbära försörjningsstöd, erbjudas någon form av ersättning från Försäkringskassan.

Från socialbidrag till arbete - ekonomiskt incitament

Förbättrade ekonomiska incitament för den enskilde

- Ett av utredningens uppdrag har varit att analysera betydelsen av försörjningsstödet konstruktion när det gäller ekonomiska drivkrafter att gå från bidrag till arbete. Utredningen föreslår två förändringar på detta område då det är viktigt att samhället signalerar att det lönar sig att arbeta. En förvärvsstimulans föreslås, införs för personer som under en period av sex månader uppburit ekonomiskt bistånd enligt socialtjänstlagen och som fått arbete, ökat sin arbetstid eller bytt arbete och därigenom ökat sin arbetsinkomst. Förvärvsstimulansen innebär att vid beräkning av skälig levnadsnivå enligt socialtjänstlagen, ska nämnden bortse från den ökade arbetsinkomsten, dock högst 1500 kronor per månad. Förvärvsstimulansen föreslås bestå under sex månader om den enskilde i övrigt uppfyller villkoren för att få ett ekonomiskt bistånd.
- Ytterligare ett undantag från den grundläggande principen för hur det ekonomiska biståndet ska beräknas, föreslås gälla ungdomar som feriearbetar och som lever i ett hushåll som är beroende av ekonomiskt bistånd. Vid beräkning av skälig levnadsnivå för familjer som är beroende av ekonomiskt bistånd, ska man bortse från inkomster upp till ett halvt prisbasbelopp (enligt lagen om allmän försäkring) per kalenderår, för ungdomar som arbetar extra under studietiden. Regeln föreslås omfatta hushåll där föräldrarna är försörjningsskyldiga för hemmavarande barn i grundskolan och för ungdomar som inte fyllt 21 år och som studerar på gymnasienivå.

Det är positivt, att människor får känna av fördelarna med att arbeta och tjäna pengar, men å andra sidan är det tveksamt om förslaget får den effekt som avses i utredningen. Incitamentet kan också bidra till en inlåsnings effekt. Förvärvsstimulansen kan försvaga incitamentet att ta ett arbete för arbetslösa som ännu inte uppfyller förutsättningarna, i detta fall att under en period av sex månader ha uppburit försörjningsstöd. Ju närmare man kommer sexmånadersgränsen, desto starkare kan incitamentet bli, att vänta ut en tillräcklig lång bidragstid för att kunna erhålla förvärvsstimulansen när man sedan börjar arbeta.

Att ungdomar får behålla sina inkomster som de tjänat under ferierna, anser vi vara ett mycket gott förslag. Det ger ungdomen ”en morot” och kan verka i förebyggande syfte, genom att förhindra att ungdomar hamnar i arbetslöshet och utanförskap med kriminalitet, missbruk, ohälsa mm.

Förtydligande av roller

- Utredningen föreslår förändring i 4 kap. 4§ socialtjänstlagen som innebär att huvudmanskäpet tydliggörs när det gäller de insatser som socialnämnden får begära att den som uppbär försörjningsstöd under viss tid ska delta i. AMV ska

ansvara för praktik och andra arbetsmarknadsinsatser. De insatser som socialnämnden får anvisa en person som uppbär ekonomiskt bistånd till ska vara kompetenshöjande insatser av social karaktär och syfta till att stärka den enskildes möjligheter att kunna ta del av praktik eller andra arbetsmarknadsinsatser eller där så är lämpligt, av fortsatt utbildning.

Det nya förslaget inskränker kommunernas möjligheter att arbeta med bidragssökande. Innebörden av utredningens förslag är att kommunala aktiveringsinsatser inom arbetsmarknadsområdet ska minska och i de fall insatserna erbjuds ska de uteslutande vara av social karaktär. Detta skulle bland annat medföra att kommuner inte längre har möjlighet att hänvisa studerande som söker ekonomiskt bistånd under ferierna en praktikplats. Stadsdelsförvaltningarna Rinkeby och Kista har båda utvecklat arbetsmetoder för att snabbt få ut studerande i en aktivitet, vilket också har minskat inflödet av studenter i jämförelse med tidigare år. Eftersom kommunerna har att bedöma rätten till försörjningsstöd, bör också kommunerna förfoga över rätten att bestämma vilka krav på aktivering, t.ex. praktik, som ska ställas på den bidragssökande. Staden bör således även fortsättningsvis ges möjlighet att anvisa praktikplatser.

Insatser som riktar sig till ungdomar och unga vuxna

Förslag i förhållande till gymnasieutbildningen

- Utredningen vill uppmärksamma utbildningens roll för att ge ungdomar goda förutsättningar att få ett arbete och för att minska behovet av framtida samhällsinsatser. Den utbildning som elever genomgår på gymnasieskolan stämmer inte alltid överens med den arbetskraft som senare efterfrågas på arbetsmarknaden. Enligt utredningens mening är yrkesutbildningarna på många håll underrepresenterade i utbildningsutbudet. Utredningen föreslår därför att Myndigheten för skolutveckling får i uppdrag att närmare analysera förutsättningarna för hur yrkesförberedande program i högra grad kan profileras i gymnasieskolan.

Lärlingsutbildning

- Utredningen anser att en lärlingsutbildning bör kunna erbjudas inom gymnasieskolan. Myndigheten för skolutveckling föreslås särskilt lyfta fram lärlingsutbildningens betydelse inom det pågående utvecklingsarbetet, och i samverkan med berörda myndigheter ge förslag på hur lärlingsutbildningen kan utformas inom gymnasieskolan.

Bättre tillgång till studie- och yrkesvägledning

- Samtliga ungdomar ska få tillgång till en kvalificerad studie- och yrkesvägledning i samverkan mellan myndigheter, privata näringslivet och frivillig sektor. Utredningen föreslår därför att det ska införas ett nytt kapitel i skollagen (1985:1100) som reglerar studie- och yrkesvägledningen i grundskolan, gymnasieskolan, särskolan, gymnasiesärskolan, specialskolan och sameskolan

Tre veckors praktik för alla i gymnasieskolan

- I en undersökning som Svenskt Näringsliv har genomfört bland landets 21 åringar, framkommer betydelsen av praktik. Undersökning visar bland annat att 69 procent av de tillfrågade anser att praktiktiden på gymnasiet påverkade deras beslut kring jobb och framtid efter gymnasiet mycket eller ganska mycket. Utredningen föreslår att alla elever erbjuds tre veckors praktik under den samlade gymnasietiden.

Vidareutveckling av försöksverksamheten med Navigatorcentrum

- I dag finns ett 20-tal försöksverksamheter med ett samverkanskontor som kallas Navigatorcentrum. Arbetsförmedling, kommun och det lokala näringslivet arbetar tillsammans med ideella krafter. Syftet med Navigatorcentrum är att bryta ungas utanförskap på arbetsmarknaden. Utredningen föreslår en vidareutveckling av försöksverksamheten med Navigatorcentrum i tio kommuner samt att Ungdomsstyrelsen får i uppdrag att närmare utforma detaljerna och förutsättningarna för denna försöksverksamhet.

Ungdomar och unga vuxna är en prioriterad målgrupp när det gäller stöd ut till arbetslivet. Samverkan mellan kommun och Arbetsförmedling samt fokusering på utbildning är därför mycket viktigt. De förslag som utredningen lägger fram såsom bland annat utformande av en lärlingsutbildning kopplad till gymnasieskolan, är i linje med de behov som vi har sett finns. Lärlingsutbildningen är ett komplement som kan passa bra för många ungdomar som har svårare med teoretiska studier

Förvaltningarna har också sett att det hos ungdomar finns behov av information och vägledning om olika yrken redan i grundskolan och gymnasiet, för att i största möjliga utsträckning undvika felval men också för att på bästa sätt förbereda dem för arbetslivet. Förslagsvis, skulle införandet av en obligatorisk arbetsmarknadskunskap i skolan verka förebyggande. Att studie- och yrkesvägledning ska vara lagstadgad verksamhet i skolorna tycker vi är en självklarhet. Förvaltningarna är positiva till förslaget om införandet av tre veckors praktik på gymnasiet.

Navigatorcentrum i Stockholm har arbetat med ungdomar i åldrarna 16 – 19 år.

Verksamheten har kartlagt gruppen ungdomar som inte är inskrivna i skolan och har därefter, i den mån det varit möjligt, fångat upp de som har hoppat av eller planerat att hoppa av skolan. Det är viktigt med Navigatorcentra och att verksamheterna få fortsätta, gärna i form av egna Jobbtorg för ungdomar i åldrarna 16-24 år.

Ekonomiska konsekvenser

- Utredningen anser att större hänsyn bör tas till förvärvsfrekvensen i de arbetsföra åldrarna i olika regioner, när medlen fördelas inom AMV (Arbetsmarknadsverket). Anledningen är att förvärvsfrekvens bättre än arbetslöshet visar vilken

förankring en region har till arbetsmarknaden. I vissa utsatta bostadsområden i storstadsregionerna finns grupper av arbetslösa som inte anser det mödan värt att överhuvudtaget registrera sig som arbetslösa på arbetsförmedlingen, eftersom de tror att en sådan anmälan inte har någon betydelse och inte kommer att leda till arbete. En låg arbetslöshet kan emellertid dölja en låg förvärvsfrekvens, vilket istället indikerar ett stort mått av utanförskap.

- Nya kostnader tillkommer för ungdomars extraarbete under studietiden. Dessa beräknas till mellan 20 och 40 miljoner kronor, men då över hälften av kommunerna redan tillämpar den föreslagna principen, beräknas de reella nya kostnaderna uppgå till mellan 10 och 20 miljoner kronor.

Förvaltningarna instämmer i utredningens förslag, att större hänsyn ska tas till förvärvsfrekvens i de arbetsföra åldrarna när medel fördelas till Arbetsförmedlingen. Det finns en dold arbetslöshet som härigenom synliggörs bättre.

Förvaltningarna anser att det är viktigt att dessa merkostnader också beaktas vid tilldelandet av medel anslag 2, till stadsdelsnämnderna.

Utredningens identifierade utvecklingsområden

- Eftersom det ekonomiska biståndet utgör samhällets yttersta ekonomiska skyddsnät är det en tydlig indikator på hur välfärdsbrister påverkar enskildas behov av detta bistånd, där t.ex. bristen på arbete är av avgörande betydelse. Det är därför väsentligt att få en bättre uppfattning om orsakerna till behovet av ett ekonomiskt bistånd och hur detta förändras över tiden samt utvärdera effekterna och kostnaderna för olika insatser till enskilda med ekonomiskt bistånd

I betänkandet står att utredningen under sitt arbete har stött på stora svårigheter att få uppgifter från kommunen och Arbetsförmedlingen om bland annat målgruppens ”arbetslösa som uppbär försörjningsstöd” sammansättning, storlek och övriga utmärkande drag. Utredningen föreslår att skälen till att man har ekonomiskt bistånd schematiskt måste delas upp på ett färre antal orsaker som sedan kan jämföras och följas upp på nationell nivå, och som ger indikation på vilka förändringar som kan vara nödvändiga att vidta.

Förvaltningarna instämmer i utredningens bedömning och ser det som nödvändigt att få enhetlig statistik för att kunna göra jämförelser mellan kommuner samt inom kommunen.
